

DOSTOSOWANIE WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH DO INDYWIDUALNYCH POTRZEB UCZNIÓW

Zgodnie z [Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 kwietnia 2007 r. \(z późniejszymi zmianami\) w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych](#), oraz z [Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach](#) nauczyciel jest obowiązany indywidualizować pracę z uczniem na obowiązkowych i dodatkowych zajęciach edukacyjnych, odpowiednio do jego potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych.

Obowiązany jest, na podstawie opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym poradni specjalistycznej jak również na podstawie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego albo nauczania indywidualnego, dostosować wymagania edukacyjne, do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia, u którego stwierdzono **zaburzenia i odchylenia rozwojowe lub specyficzne trudności w uczeniu się**, uniemożliwiające sprostanie tym wymaganiom.

ZABURZENIA ROZWOJOWE - to klasa zaburzeń dziecięcych, charakteryzujących się poważnym zniekształceniem funkcjonowania społecznego, poznawczego, ruchowego i językowego. Obejmuje przypadki głębszego stopnia odchylenia od norm rozwojowych. Do zaburzeń rozwojowych należą: niesłyszenie, niedosłyszenie, niewidzenie, niedowidzenie, niepełnosprawność ruchowa, upośledzenie umysłowe, autyzm, niepełnosprawności sprzężone, choroby przewlekłe, zaburzenia psychiczne, niedostosowanie społeczne, zagrożenie społecznym niedostosowaniem. Uczniowie z w/w zaburzeniami wymagają stosowania specjalnej organizacji nauki - treści, metod i warunków pracy, dlatego otrzymują z poradni orzeczenia do kształcenia specjalnego. W przypadku ucznia posiadającego orzeczenie dostosowanie wymagań może nastąpić na podstawie tego orzeczenia.

ODCHYLENIA ROZWOJOWE - są to indywidualne opóźnienia rozwoju w stosunku do ustalonych norm, nie będące jednak zaburzeniami z uwagi na niewielkie nasilenie objawów, ograniczony zakres i czas trwania. Do odchylenia rozwojowych należy m.in. inteligencja niższa niż przeciętna.

SPECYFICZNE TRUDNOŚCI W UCZENIU SIĘ - ogólny termin dotyczący niejednorodnej grupy zaburzeń przejawiających się poważnymi trudnościami w rozumieniu i posługiwaniu się mową i pismem oraz w zakresie zdolności matematycznych. Zaburzenia te są uwarunkowane wewnątrznie i wywołane dysfunkcjami centralnego układu nerwowego. Mimo iż trudności

w uczeniu się mogą współwystępować z innymi deficytami (np. sensorycznymi, upośledzeniem umysłowym, zaburzeniami społecznymi i emocjonalnymi) oraz w powiązaniu z oddziaływaniami zewnętrznymi (np. różnice kulturowe, niewystarczające/niewłaściwe nauczanie, czynniki psychogenne), nie są one rezultatem tych deficytów czy oddziaływań.

Specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu to:

- **dysgrafia:** trudności w opanowaniu kształtnego, czytelnego pisma o zadowalającym poziomie graficznym,
- **dysortografia:** trudności w opanowaniu poprawnej pisowni, zgodnej z regułami ortograficznymi danego języka,
- **dysleksja:** izolowane trudności w czytaniu, bez towarzyszących im innych zaburzeń rozwoju umiejętności szkolnych.

Przyczyny trudności dyslektycznych:

- dysharmonie rozwojowe,
- mikrouszkodzenia układu nerwowego,
- podłoże emocjonalne,
- uwarunkowania genetyczne.

Objawy świadczące o zaburzeniach dyslektycznych:

- słabe rozumowanie poleceń słownych,
- ubogi zasób słownictwa,
- trudności w doborze słów i budowaniu wypowiedzi,
- trudności w pisaniu ze słuchu, pamięci, przepisywaniu,
- niedbałość graficzna,
- wolne tempo pisania i czytania oraz niechęć do wykonywania tych czynności,
- trudności w rozumieniu przeczytanej treści,
- trudności w nauce języków obcych.

Indywidualne potrzeby edukacyjne uczniów są omawiane na zespołach KZN ustalenia są obowiązujące dla wszystkich nauczycieli, a opinie wydane przez PPP są do wglądu pedagoga szkolnego i wychowawcy.

Specyficzne trudności w uczeniu się matematyki określa się mianem **dyskalkulii**. Uczniowie z tych czterech grup należą do uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Do tej grupy można również zaliczyć **uczniów zdolnych**.

Obszary dostosowania obejmują:

- warunki procesu edukacyjnego tj. zasady, metody, formy, środki dydaktyczne,
- zewnętrzną organizację nauczania (np. posadzenie ucznia słabo słyszącego w pierwszej ławce),
- warunki sprawdzania poziomu wiedzy i umiejętności (metody i formy sprawdzania i kryteria oceniania).